

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело №
20211100901419 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо, чл. 92, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В исковата молба ищецът “БТВ М.Г.” ЕАД, ЕИК *****, твърди, че между него, като телевизия, и ответника “И.Р.” ООД, ЕИК *****, като оператор, е сключен на 12.07.2019 г. Договор за предоставяне на право на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна платформа в услугата “Основен пакет”, т.е. по повод разпространението на телевизионни програми bTV, bTV Comedy, bTV Cinema, bTV Action, bTV Lady и Ring.

Твърди, че съгласно договора операторът следва да заплаща на телевизията месечно възнаграждение за предоставените му права за предаване и препредаване на телевизионните програми в размер на 3 470,40 лева с ДДС, съгласно чл. 5 от договора. Твърди, че месечното възнаграждение е платимо от оператора до 10-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължи. Твърди, че за месечните възнаграждения е издал на ответника фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г., на обща стойност от 12 202,38 лева, които не са платени от ответника.

Твърди, че съгласно чл. 20 от договора при забавено плащане е предвидена неустойка за всеки ден забава в размер на 1/360 част от основния лихвен процент на БНБ, увеличен с 15 пункта. Твърди, че неустойката върху вземанията по процесните фактури възлиза в общ размер на 3 387,84 лева, считано от падежа на всяка фактура до 16.07.2021 г.

Твърди, че поради неплащане на текущото възнаграждение по чл. 5 от договора, с писмо с изх. № 820/08.10.2019 г., изпратено от ищеца на

ответника с куриер и получено на 09.10.2019 г., ищецът е развалил процесния договор. Твърди, че писмото е изпратено и на електронната поща на ответника.

Ищецът твърди, че в чл. 23, ал. 1 от процесния договор страните са договорили и заплащане на вноски на неплатено задължение по предходен прекратен договор и съответно в чл. 23, ал. 2 от договора са уредили задължение на ответника за заплащане на вноски на обезщетение за препредаването на телевизионни програми в периода без договор.

Твърди, че в чл. 23, ал. 1 от процесния договор страните са се съгласили да бъде разсрочено и предоговорено неплатено задължение на ответника оператор в размер на 54 120 лева без ДДС или 64 944 лева с ДДС по предходен прекратен договор от 15.08.2014 г. и фактури към него. Твърди, че поради прекратяването на процесния договор от 12.07.2019 г. цялото неплатено задължение по тази разпоредба е станало предсрочно изискуемо. Твърди, че неустойката за забава върху това задължение до 16.07.2021 г. възлиза на 17 397,78 лева.

Твърди, че в чл. 23, ал. 2 от процесния договор страните са се съгласили операторът да заплати на телевизията обезщетение в размер на 29 652 лева за излъчването на програмите на телевизията в период, в който страните не са били в договорни отношения. Твърди, че поради прекратяването на процесния договор от 12.07.2019 г. цялото неплатено задължение по тази разпоредба е станало предсрочно изискуемо. Твърди, че неустойката за забава върху това задължение до 16.07.2021 г. възлиза на 7 870,14 лева.

Ищецът твърди, че съгласно чл. 19 от процесния договор в случай на разваляне на същия поради виновно неизпълнение на задължения на оператора, последният дължи неустойка в размер на три пъти гарантираната минимална месечна сума, дължима за последния период, определена в чл. 5, ал. 2 от договора. Твърди, че тази неустойка възлиза на 8 676 лева, като е формирана от три пъти минималната сума от 2 892 лева.

Твърди, че фактурите са изпратени на оператора, получени от него и не са оспорени, което представлява признание на задълженията му.

Твърди, че в договора страните са приели, че споровете помежду им се решават от компетентния според правилата на родовата подсъдност съд в гр. София, т.е. в случая Софийски градски съд.

Претендира да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 12 202,38 лева с ДДС, представляваща сбора от неплатените главници за месечни такси (възнаграждения) за периода от 01.07.2019 г. до 18.10.2019 г., дължими по Договор за предоставяне на право на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна платформа в услугата "Основен пакет", сключен между страните на 12.07.2019 г., по фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г., сумата от 3 387,84 лева, представляваща неустойка за забава по чл. 20 от договора, считано от датата на забавата по всяка от гореописаните фактури до 16.07.2021 г., сумата от 64 944 лева с ДДС, представляваща главница по чл. 23, ал. 1 от гореописания договор във връзка с предходен прекратен договор от 15.08.2014 г. между страните, сумата от 17 397,78 лева, представляваща неустойка за забава, считано от датата на забавата върху всяка вноска до 16.07.2021 г., за сумата от 29 652 лева, представляваща главница по чл. 23, ал. 2 от гореописания договор във

връзка с обезщетяването на телевизията за излъчването от оператора на програмите без договор, сумата от 7 870,14 лева, представляваща неустойка за забава, считано от датата на забавата до 16.07.2021 г., и сумата от 8 676 лева, представляваща неустойка за разваляне на договора по чл. 19 от него, както и законната лихва върху претендираните главници от датата на подаване на исковата молба (19.07.2021 г.) до окончателното им плащане.

Ищецът претендира направените по делото разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В дадения срок ответникът "И.Р." ООД не е депозирал отговор на исковата молба.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и ги прецени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

По делото е представен от ищеца и приет като доказателство договор от 12.07.2019 г. за предоставяне на право на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна електронна съобщителна мрежа в услугата "Основен пакет", сключен между ищеца "БТВ М.Г." ЕАД ("Телевизията") и ответника "И.Р." ООД ("Оператора"), по силата на който телевизията предоставя на оператора неизключителното право да разпространява чрез кабелна мрежа, собственост на оператора, телевизионните програми bTV, bTV Comedy, bTV Cinema, bTV Action, bTV Lady и Ring.

Съгласно чл. 5, ал. 2, б. а) от договора, операторът заплаща на телевизията за правата за SD каналите гарантирана месечна сума за периода от 01.07.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 2 892 лева без ДДС.

Съгласно чл. 5, ал. 9 от договора, възнаграждението, дължимо от оператора за преотстъпеното право, се заплаща от оператора ежемесечно до 10-то число на месеца за дължимата за предходния месец сума.

Съгласно чл. 19 от договора, в случай, че договорът бъде развален поради виновно неизпълнение на задължения от оператора, същият дължи неустойка в размер на три пъти гарантираната минимална месечна сума, определена в чл. 5, ал. 2 от договора, приложима за периода, през който настъпва развалянето.

Съгласно чл. 20 от договора, при забава в плащането на част или на цялото дължимо при условията на чл. 5 от договора възнаграждение и/или месечна вноска по обезщетението операторът дължи на телевизията неустойка в размер на 1/360 от основния лихвен процент на Българската народна банка, увеличен с 15 пункта за всеки ден забава.

Съгласно чл. 21, ал. 4, т. 3 от договора, телевизията има право да развали договора едностранно и без предизвестие при забава в плащане на която и да е част от месечното възнаграждение съгласно уговореното в чл. 5 и/или на която и да е част от месечната вноска по обезщетението съгласно чл. 23, продължила повече от 15 дни.

В чл. 23, ал. 1 от договора е уговорено, че операторът ще заплати на телевизията всички неплатени възнаграждения, дължими за разпространение на описаните в чл. 1, ал. 1 програми в SD версия съгласно договор, сключен на 15.08.2014 г., за които телевизията е издала фактури за периода от

01.10.2016 г. до 31.07.2018 г. включително, на обща стойност от 54 120 лева без ДДС.

Съгласно чл. 23, ал. 2 от договора, операторът ще обезщети телевизията за разпространение на описаните в чл. 1, ал. 1 програми в SD версия, без да е налице сключен договор между страните, за периода от 01.08.2018 г. до 31.12.2018 г. и за периода от 01.01.2019 г. до началната дата на договора по т. 2 със сума в общ размер на 29 652 лева без ДДС.

Съгласно чл. 23, ал. 4 от договора, операторът ще заплати на телевизията възнагажденията по издадени фактури съгласно ал. 1 и обезщетението по ал. 2 на 30 равни месечни вноски, всяка от по 2 792,40 лева без ДДС, като всяка е дължима и ще бъде платена от оператора най-късно едновременно с месечното възнагаждение по договора. В случай, че операторът не изпълни в срок и изцяло задължението си за плащане на месечна вноска по договора или месечна вноска по тази точка, телевизията има право да прекрати договора. В случай на прекратяване на договора, независимо от основанията, цялото оставащо обезщетение става дължимо незабавно, независимо от други права, които телевизията има по договора.

Представено е от ищеца писмо с изх. № 820/08.10.2019 г., изпратено от ищеца и получено на ответника, с което ответникът е поканен да заплати дължимите суми по договора от 12.07.2019 г. в 7-дневен срок от получаване на писмото. В същото е направено изявление от ищеца, че ако задълженията не бъдат погасени в срок, счита сключения между страните договор от 12.07.2019 г. за прекратен.

Представени са фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г.

Представен е и сключен между страните договор от 15.08.2014 г., както и фактури, издадени в периода 01.10.2016 г. – 01.07.2018 г.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице Р.С.. Вещото лице дава заключение, че неплатените задължения на ответника към ищеца по фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г., издадени от ищеца по процесния договор между страните от 12.07.2019 г., е в размер на 12 202,38 лева. Посочено е, че същите са осчетоводени и при двете страни.

Вещото лице дава заключение, че изчислената неплатена неустойка по чл. 20, ал.1 от процесния договор върху неплатените задължения на ответника, за периода от датата, следваща крайния срок за плащане, до 16.07.2021 г. вкл. е в размер на 3 387,84 лева.

Вещото лице дава заключение, че по счетоводни данни на ищеца, по сключен между страните предходен договор от 15.08.2014 г. при ищеца фигурира непогасено вземане от ответника по фактури на обща стойност 64 944 лева с ДДС, отнасящо се за периода 01.10.2016 г. - 31.07.2018 г. Изчислената неплатена неустойка за забава представляваща основния лихвен процент на БНБ + 15 пункта годишно върху неплатените суми по фактурите, за периода от датата следваща крайната дата за плащане до 16.07.2021 г. вкл. е в размер на 17 397,78 лева.

Вещото лице дава заключение, че неплатеното задължение на ответника

към ищеца по чл. 23, ал. 2 от процесния договор между страните от 12.07.2019 г. е в размер на 29 652 лева без ДДС, а изчислената неплатена неустойка върху обезщетението от 26 952 лева е в размер на 7 870,14 лева, за периода от 18.10.2019 г. (датата на прекратяване на договора) до 16.07.2021 г.

Вещото лице дава заключение, че изчислената неплатена неустойката по чл. 19 на процесния договор от 12.07.2019 г. е в размер на 8 676 лева.

Вещото лице дава заключение, че от извършената проверка при ищеца се констатира, че при ищеца са осчетоводени всички фактури, включително и фактурите, издадени по стария договор между страните от 15.08.2014 г., както и тези по процесния договор от 12.07.2019 г.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо, чл. 92, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

От събраните по делото доказателства се установява, че между страните е сключен договор от 12.07.2019 г., по силата на който ищецът е предоставил на ответника права на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна платформа в услугата "Основен пакет". Ищецът като телевизионна организация има право съгласно чл. 91, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП да преотстъпва неизключителното право на разпространение на телевизионните й програми на съответна територия, какъвто е и обхватът на процесния договор.

Срещу така предоставените права ответникът оператор поема задължението да заплаща гарантирана месечна сума за периода от 01.07.2019 г. до 31.12.2019 г. от 2 892 лева без ДДС, съгласно чл. 5, ал. 2, б. а) от договора. Възнаграждението е дължимо ежемесечно до 10-то число на месеца за предходния месец.

От изслушаното и прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че ответникът е осчетоводил процесните фактури за месечни възнаграждения, с оглед на което съдът намира, че изпълнението на договора от страна на ищеца е прието от ответника (в този смисъл относно значението на осчетоводяването на издадени фактури в Решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О., Решение № 67 от 31.07.2015 г. по т.д. № 631/2014 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.).

От заключението на вещото лице се установява също, че не са платени от ответника месечните суми по фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г., на обща стойност от 12 202,38 лева с ДДС.

Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не представи по делото и не посочи доказателства за извършено плащане на претендираните месечни суми.

Поради изложеното съдът намира, че е основателен и следва да бъде уважен искът по чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД за сумата от 12 202,38 лева с ДДС.

В чл. 23 от процесния договор е обективизирано и постигнато между страните споразумение за разсрочване на изпълнението на задължения на ответника за предходни периоди относно разпространението на телевизионните програми на ищеца. С подписването на споразумението от двете страни са признати по основание и размер процесните задължения, дължими от ответника за предходни периоди. Поради това неоснователни остават доводите на ответника, че не бил уведомен за тези задължения.

В случая са представени от ищеца доказателства, че поради неизпълнението от страна на ответника процесният договор е развален с едностранно изявление, отправено от ищеца с писмото от 08.10.2019 г., получено от ответника на 09.10.2019 г. С оглед на дадения 7-дневен срок за доброволно изпълнение с писмото, договорът следва да се счита развален от 17.10.2019 г. С развалянето на договора ответникът е загубил преимуществото на уговорения в негова полза срок за разсрочване на задълженията си и на основание чл. 23, ал. 4, изр. посл. от процесния договор оставащото задължение по чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от договора е станало изискуемо и изцяло дължимо.

С оглед на горното съдът намира, че са основателни исквете по чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД за сумата от 64 944 лева с ДДС, представляваща главница по чл. 23, ал. 1 от гореописания договор и за сумата от 29 652 лева, представляваща главница по чл. 23, ал. 2 от гореописания договор.

По исквете по чл. 92, ал. 1 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1, изр. първо от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Ищецът претендира и неустойки за забава върху неплатените главници, дължима на основание чл. 20 от процесния договор.

Съдът намира, че е налице валидно уговорена неустоечна клауза в чл. 20 от процесния договор, предвиждаща при забава на плащането на част или на цялото дължимо месечно възнаграждение и/или месечна вноска по обезщетението операторът да дължи на телевизията неустойка в размер на 1/360 от основния лихвен процент на Българската народна банка, увеличен с 15 пункта за всеки ден забава.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на претендираните от ищеца неустойки, заявено за първи път в производството с молба от 31.01.2022 г., т.е. след срока за отговор на исковата молба по чл. 367 от ГПК, изтекъл на 12.10.2021 г. Доколкото с изтичане на срока за подаване на отговор на исковата молба се преклудират процесуалните права на ответника за въвеждане на възражения срещу предявения иск, направеното с молбата възражение е преклудирано. Дори и хипотетично да се приеме, че същото не е преклудирано, което съдът не споделя по изложените по-горе съображения, то същото е неоснователно. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от ЗЗД за намаляване на неустойката поради прекомерност, предвид забраната за това по чл. 309 от ТЗ в отношенията между търговците.

Както е прието по-горе, процесният договор е развален едностранно от ищеца с писмото от 08.10.2019 г. с изтичане на срока за доброволно изпълнение, т.е. считано от 17.10.2019 г. С оглед на това след тази дата не може да се претендира неустойка за забава, основана на чл. 20 от разваления

договор.

Поради гореизложеното и като взема предвид развалянето на договора, съдът намира, че ответникът дължи неустойката по чл. 20 от договора за периода от датата на забавата на всяко от претендираните вземания по процесните фактури или месечната сума по чл. 23 от договора (т.е. от 11-то число на съответния месец) до 16.10.2019 г. включително.

Съдът изчислява служебно размера на неустойката по чл. 20 от договора за този период на основание чл. 162 от ГПК, като взема предвид изчисления от вещото лице за процесния период размер на неустойката на ден от 0,04%, както следва: 151,31 лева – неустойка за забава върху главниците в общ размер на 12 202,38 лева; 146,09 лева – неустойка за забава върху месечните вноски по чл. 23, ал. 4 от договора от по 3 350,88 лева с ДДС, доколкото е договорено общо месечно плащане.

По изложените съображения съдът намира, че исковете по чл. 92, ал. 1 от ЗЗД са основателни и следва да бъдат уважени за сумата от 151,31 лева – неустойка за забава върху главниците в общ размер на 12 202,38 лева; 146,09 лева – неустойка за забава върху месечните вноски по чл. 20 от договора от по 3 350,88 лева с ДДС, а следва да бъдат отхвърлени като неоснователни за горницата над 151,31 лева до 3 387,84 лева – неустойка за забава върху главниците в общ размер на 12 202,38 лева и за периода от 17.10.2019 г. до 16.07.2021 г., както и за горницата над 146,09 лева до предявения размер от 17 397,78 лева - неустойка за забава върху главницата от 64 944 лева и съответно до предявения размер от 7 870,14 лева - неустойка за забава върху главницата от 29 652 лева и за периода от 17.10.2019 г. до 16.07.2021 г.

В случая ищецът претендира и неустойка по чл. 19 от процесния договор, уговорена при разваляне на същия. Доколкото неустойката е уговорена като такава за обезщетяване на вредите от неизпълнението на договора поради разваляне, същата се дължи от ответника.

От заключението на вещото лице се установява, че неустойката за неизпълнение по чл. 19 от договора възлиза на 8 676 лева, както е предявена ищцовата претенция.

С оглед на горното съдът намира, че искът по чл. 92, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 8 676 лева е основателен и следва да бъде уважен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Поради уважаване на главните искове, върху присъдените главници се явява основателна и акцесорната претенция по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за периода от датата на подаване на исковата молба (19.07.2021 г.) до окончателното им плащане.

По разноските:

Ищецът претендира направените по делото разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение, като не представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът намира, че ищецът е направил разноски за държавна такса в размер на 5 765,21 лева и за депозит за вещо лице – 700 лева.

Като взема предвид фактическата и правна сложност на делото, която е

разгледана по-горе в решението, както и цената на предявените искове, настоящият състав намира, че на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 37 от ЗПП вр. с чл. 25, ал. 2 вр. с ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ищеца следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева, което да бъде съобразено при изчисляване на разноските по делото.

С оглед изхода на спора и предвид горното, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски по делото в общ размер на 5 433,82 лева, съразмерно с уважената част от исковете.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски по делото и не е представил доказателства за извършването на такива, поради което разноски по делото не му се присъждат.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА “И.Р.” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Кърджали, община Кърджали, ж.к. “Гледка”, ул. “****”, да заплати на “БТВ М.Г.” ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Триадица”, Административна сграда на НДК, пл. ***** на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо, чл. 92, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 12 202,38 лева (дванадесет хиляди двеста и два лева и тридесет и осем стотинки) с ДДС, представляваща сбора от неплатените главници за месечни такси (възнаграждения) за периода от 01.07.2019 г. до 18.10.2019 г., дължими по Договор за предоставяне на право на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна платформа в услугата “Основен пакет”, сключен между страните на 12.07.2019 г., по фактури №№ 2000026329/01.07.2019 г., 2000026511/01.08.2019 г., *****/01.09.2019 г. и 2000026975/01.10.2019 г., ведно със законната лихва върху главниците от 12 202,38 лева от 19.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане, сумата от 151,31 лева (сто петдесет и един лева и тридесет и една стотинки), представляваща неустойка за забава по чл. 20 от договора, считано от датата на забавата по всяка от гореописаните фактури до 16.10.2019 г. включително, сумата от 64 944 лева (шестдесет и четири хиляди деветстотин четиридесет и четири лева) с ДДС, представляваща главница по чл. 23, ал. 1 от гореописания договор във връзка с предходен прекратен договор от 15.08.2014 г. между страните, ведно със законната лихва върху главницата от 64 944 лева от 19.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане, сумата от 29 652 лева (двадесет и девет хиляди шестстотин петдесет и два лева), представляваща главница по чл. 23, ал. 2 от гореописания договор във връзка с обезщетяването на телевизията за излъчването от оператора на програмите без договор, ведно със законната лихва върху главницата от 29 652 лева от 19.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане, сумата от 146,09 лева (сто четиридесет и шест лева и девет стотинки), представляваща неустойка за забава по чл. 20 от гореописания договор, считано от датата на забавата върху всяка месечна вноска до 16.10.2019 г. включително, и сумата от 8 676 лева (осем хиляди шестстотин седемдесет и шест лева), представляваща**

неустойка по чл. 19 от договора, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите с правно основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД за горницата над 151,31 лева до 3 387,84 лева – неустойка за забава върху главниците в общ размер на 12 202,38 лева и за периода от 17.10.2019 г. до 16.07.2021 г., за горницата над 146,09 лева до предявения размер от 17 397,78 лева - неустойка за забава върху главницата от 64 944 лева и съответно до предявения размер от 7 870,14 лева - неустойка за забава върху главницата от 29 652 лева и за периода от 17.10.2019 г. до 16.07.2021 г., като неоснователни.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **“И.Р.” ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Кърджали, община Кърджали, ж.к. “Гледка”, ул. “****”, да заплати на **“БТВ М.Г.” ЕАД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Триадица”, Административна сграда на НДК, пл. ***** сумата от **5 433,82 лева (пет хиляди четиристотин тридесет и три лева и осемдесет и две стотинки)** – разноси по делото пред СГС, съразмерно с уважената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____